

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Barcelona Obertura rubrica el seu suport ala música clàssica La Vanguardia - Catalán - 08/02/2017	3
LA FOTO Expansión Catalunya - 08/02/2017	4
Anima, Premio Avedis a la mejor memoria de una institución sanitaria Entre Mayores (EM) - 01/02/2017	5
Mc Mutual, premiada por la Fundación Avedis Donabedian Vida Económica - 01/01/2017	6
"Forma Antiqua" encadena sendos conciertos en el Palau de la Música Catalana y en Madrid La Nueva España - 08/02/2017	7
«És la meva música però permeto que la gent l'escolti» El Periódico de Catalunya - Catalán - 08/02/2017	8
"Soc molt perfeccionista fins que m'avorreixd" La Vanguardia - Catalán - 08/02/2017	10
DEL 8 AL 15 DE FEBRER. AGENDA D'ACTIVITATS 20 Minutos Barcelona - 08/02/2017	11
Llits modernistes El Periódico de Catalunya - Catalán - 08/02/2017	12
La barcelonesa Casa Vicens de Gaudí obrirà sus puertas al público por primera vez en 130 años El Progreso - 08/02/2017	13
Mas asume desde el banquillo ser el único responsable político del 9N Atlántico Diario - 07/02/2017	14
El Gobierno confía en el diálogo y en que impere el sentido común La Región - 07/02/2017	16

Barcelona Obertura rubrica el seu suport a la música clàssica

ESTEBAN LINÉS
Barcelona

El projecte Barcelona Obertura. Classic & Lyric, una plataforma creada fa menys de dos anys i que reuneix les tres grans entitats de música clàssica de la capital catalana, així com a Ibercamera, tindrà la seva pròpia estructura organitzativa i un pressupost de 60.000 euros anuals. El pressupost procedirà dels 20.000 euros que aportaran cadascun dels tres socis principals de l'entitat, és a dir, el Gran Teatre del Liceu, L'Auditori i el Palau de la Música Catalana.

En un acte celebrat ahir a la seu barcelonina de l'antiga Fàbrica Damm es va procedir a l'acte formal de la firma del conveni de coordinació de Barcelona Obertura, iniciativa que té com a objectiu posicio-

plataforma social transversal" que representa la Barcelona que vol ser un referent al món". Per la seva banda, el president del projecte, Ramon Agenjo, va emfatitzar el caràcter de "gran aliança" que hi ha al darrere.

Joan Oller també es va congratular de l'acord establert i va remarcar que "sempre que es vol canviar una imatge, i convertir Barcelona en capital musical, cal pensar a mitjà i llarg termini". Tampoc no va dubtar a afirmar que "la música clàssica i les exposicions són els dos elements que fomenten el turisme a les ciutats". Tant Guasch com Garrigosa van insistir en punts coincidents, com en la idea del potencial que la Ciutat Comtal acumula en aquest àmbit: "Barcelona té una oferta musical equiparable a la d'altres ciutats europees",

BARCELONA OBERTURA

Un moment de l'acte celebrat ahir

nar la música clàssica de Barcelona al mapa mundial i convertir la ciutat en una destinació de turisme musical. A més d'establir el fons pressupostari, també es va institucionalitzar un comitè promotor, presidit per Barcelona Global i format per les entitats promotores i associats de l'entitat. L'acord va ser rubricat pel director del Liceu, Roger Guasch; el de L'Auditori, Joaquim Garrigosa; el del Palau de la Música, Joan Oller, i el president de Barcelona Global, Gonzalo Rodés.

Va ser Rodés, que també exerceix de director de Barcelona Obertura, qui va destacar que "es tracta d'un projecte cultural tangible" perquè "Barcelona Obertura és una

Pressupost de 60.000 euros per potenciar la música clàssica de Barcelona internacionalment

va sintetitzar el director de L'Auditori.

En vistes dels canvis estructurals, el coordinador de Barcelona Obertura, Víctor Medem, va presentar els grans objectius del projecte per a aquest any, que són donar visibilitat al panorama internacional i crear una plataforma en xarxa que unifiqui la venda d'entrades dels seus membres.●

LA FOTO

BARCELONA OBERTURA SE PROFESIONALIZA CON ESTRUCTURA Y PRESUPUESTO

El proyecto Barcelona Obertura, que aglutina a las grandes instituciones de música clásica de la capital catalana, da un paso adelante con la creación de una estructura organizativa y un presupuesto de 60.000 euros. En la foto: Joaquim Garrigosa (L'Auditori), Roger Guasch (Liceu), Ramon Agenjo (Barcelona Obertura), Gonzalo Rodés (Barcelona Global), Joan Oller (Palau de la Música), Víctor Medem (Barcelona Obertura) y Mateu Hernández (Barcelona Global), ayer en el acto de la firma del convenio de coordinación del proyecto en la Antigua Fábrica Estrella Damm.

Amma, Premio Avedis a la mejor memoria de una institución sanitaria

El jurado de este galardón, que este año cumple su décimo octava edición, valora la transparencia de la Memoria de Actividades y Responsabilidad Social de la compañía

Redacción / EM

La directora general adjunta del Grupo Amma, Lourdes Rivera, fue la encargada de recoger, en el Palau de la Música de Cataluña (Barcelona) el Premio Avedis Donabedian 2017, en su categoría Doctor Ignasi Aragó Mitjans a la mejor Memoria de una institución sanitaria y social.

Con esta distinción, Amma se convierte en la primera compañía del sector residencial en ser premiada en esta categoría de los galardones, que en años anteriores ha recaído en entidades como el Instituto Catalán de Oncología, la Unidad de Emergencias Sanitarias de la Junta de Andalucía y varios hospitales –como el Virgen del Rocío, General Universitario de Valencia, Severo Ochoa, Cruces, Seu d'Urgell, Galdakao, Clínic de Barcelona o Virgen del Camino, entre otros–.

Para la Fundación Avedis Donabedian para la Mejora de la Calidad Asistencial (FAD), la elaboración de una memoria anual debe ser un objetivo prioritario para cualquier entidad. Es un medio idóneo para dar a conocer a los diferentes grupos de interés la actividad desarrollada a nivel asistencial, docente, de investigación y de gestión. Por este motivo, con este premio se quiere reconocer el esfuerzo de aque-

Lourdes Rivera recogió el galardón.

llas entidades que presenten la memoria que mejor cumpla los requisitos establecidos por la fundación que encaminen a la institución hacia la excelencia.

Entre esos requisitos, las memorias deben reflejar información sobre el gobierno de la institución, objetivos, informe de actividad durante el año, información sobre la calidad, descripción de los usuarios, recursos huma-

nos, formación, estados financieros e inversiones, imagen y comunicación, investigación y responsabilidad social.

Memoria de 2015

Amma recibe este prestigioso galardón por su Memoria 2015 de Actividades y Responsabilidad Social, que pasa revista, en un total de 261 páginas, a los principales indicadores

Para la fundación, la elaboración de una memoria anual debe ser un objetivo prioritario para cualquier entidad

El grupo es la primera compañía del sector residencial en ser premiada en esta categoría de los premios

del año en siete apartados –perfil de compañía, crecimiento y sostenibilidad económica, gestión ética y buen gobierno, centrados en la persona, profesionales Amma, compromiso con la sociedad y compromiso con el medio ambiente–.

Se trata del tercer año consecutivo que el Grupo Amma elabora esta memoria anual y el segundo que se certifica según los estándares internacionales de Global Reporting Initiative, este año en su versión G4.

La memoria de Grupo Amma es una de las principales herramientas de comunicación y responsabilidad social de la compañía, en un compromiso por la máxima transparencia con sus públicos y grupos de interés.

Mc Mutual, premiada por la Fundación Avedis Donabedian

En un evento, celebrado en el Palau de la Música Catalana, Mc Mutual, recogió el premio Ignasi Aragó i Mitjans a la mejor memoria de una institución sanitaria y social, de manos del presidente del patronato de la Fundación Avedis Donabedian,

La fundación destacó la transparencia económica y sanitaria de la entidad y el diálogo con sus profesionales sobre calidad asistencial.

8 Febrero, 2017

“Forma Antiqua”, en un concierto en Oviedo. | MIKI LÓPEZ

“Forma Antiqua” encadena sendos conciertos en el Palau de la Música Catalana y en Madrid

La formación asturiana “Forma Antiqua”, dirigida por Aarón Zapico, protagoniza esta semana dos conciertos de relieve en Madrid y Barcelona. En el Palau de la Música Catalana de la ciudad condal, “Forma Antiqua” actuó anoche, en el marco de la trigésimo tercera temporada de Iberca-

mera. Una institución de cuya mano también acuden a Madrid, donde actúan este próximo viernes, 10 de febrero, dentro de la temporada La Filarmónica. Dos conciertos con los que la formación asturiana continua con su proceso de consolidación en los principales programas del país.

«És la meva música però permeto que la gent l'escolti»

NEIL HANNON Líder de The Divine Comedy

JORDI BIANCIOTTO
BARCELONA

Neil Hannon, un dels talents més refinats del modern pop britànic, torna a Barcelona amb tots els honors: un concert, avui (21.00 hores), de la mà del Festival del Mil·lenni, al Palau de la Música Catalana, sala que l'acull per primera vegada i on actuarà amb una banda formada per cinc músics. El timoner de The Divine Comedy atén la nostra trucada des de casa seva a County Kildare, Irlanda.

–Foreverland arriba sis anys després de l'anterior disc. En aquest temps, ¿ha pensat en el concepte i el sentit de The Divine Comedy?

–Suposo que ho faig cada vegada que em poso a fer un disc, però no hi ha res menys productiu que pensar en l'efecte que pugui tenir la teva música en la gent. Encara que soni egoista, la meua música és meua però permeto que la gent l'escolti [riu].

–La identitat The Divine Comedy està assentada. ¿S'ha convertit en un lloc segur per al públic?

–Suposo que sí. La gent sap què pot esperar quan compra un dels meus discos, si és que el compra [riu]. Tenir una marca ajuda, m'imagino,

encara que també em reservo el dret a canviar completament en el futur si em ve de gust.

–¿El factor sorpresa o la innovació estan sobrevalorats?

–Són coses útils, però per a mi és més important compondre cançons bones. Al capdavall, tot està inventat. Tota música és el resultat de la barreja d'altres músiques anteriors.

–En cançons del nou disc com Napoleon complex i Catherine the Great torna a fixar-se en figures històriques.

–Utilitzo referències del passat perquè no puc parlar del futur, ja que no ha passat [riu]. No entenc la gent que diu «no m'agrada la història», perquè la història és tot el que ha passat fins ara.

–Doncs sí, té certa importància.

–A mi m'encanta mirar al passat i a la ficció, i no vull sentir-me limitat al fer una cançó pop. El 90% de les cançons pop van del mateix i és extremadament avorrit.

–¿De què creu que van?

–Ja ni tan sols es fan cançons d'amor, sinó cançons sobre relacions. Però, fins i tot parlant de relacions, podri-

► El cantant i compositor Neil Hannon, líder de The Divine Comedy, en una imatge promocional.

«No vull sentir-me limitat. El 90% de les cançons pop van del mateix i és molt avorrit»

en fer-ho d'una manera interessant.

–¿Com a The pact?

–Aquesta seria la idea, sí. Aquí parlo de relacions en uns termes propis de les relacions diplomàtiques.

–En la seva música hi ha influències de músiques prepop.

–M'agraden coses molt diverses: cabaret, musicals, òpera i la vella música francesa que als anys 50 i 60 es va fondre amb el pop; Serge Gainsbourg i tot això. Però no estic d'acord a dividir la història de la música en abans

i després del rock'n'roll. Podria mencionar gent com Ray Davies i, òbviament, John Lennon i Paul McCartney.

–The Divine Comedy utilitza elements melòdics europeus però també algunes referències molt britàniques.

–Als francesos els agrada el que faig perquè hi veuen un caràcter britànic i per a mi és difícil dir què significa això. Però moltes melodies i harmonies són europees. *To the rescue* té un aire a Gainsbourg per la progres-

sió d'acords, que és bastant barroca i té a veure amb la *chanson*. Els compositors francesos van prendre aquesta progressió i la van fer més romàntica o sentimental. Això ho veus en el pop francès, i no tant en el britànic, que és més de tres o quatre acords [riu].

-¿No creu que aquest pop britànic hagi evolucionat últimament?

-No voldria ser la veu de la negativitat, però hi ha poques coses que m'interessin, i utilitzo aquest verb, interessar, perquè és important resultar interessant a més a més de ser nou i *cool*. Jo una vegada vaig ser nou i *cool*, però el que importa sempre és el que hi ha a la base de les cançons.

«Poques coses m'interessin, i utilitzo aquest verb perquè és important ser interessant a més de nou i 'cool'»

-Va ser nou i *cool* en els anys del brit-pop. The Divine Comedy anava per lliure, encara que devia ser bo situar-se en aquell aparador.

-Sí, formar part d'allò durant un temps va ser útil.

-¿Se sent allunyat ara de cançons com *The summerhouse* i *Everybody knows (except you)*?

-Segueixo adorant aquelles cançons, però sempre n'acabes tocant moltes del nou treball, dels dos anteriors i després certes peces del passat que sempre has de tocar, com *A lady of a certain age*, *Our mutual friends*, *National express* o *Songs of love*. Escol·lir resulta molt difícil, i amb cada nou disc és molt pitjor! ≡

PANORAMA

“Soc molt perfeccionista fins que m’avorreixo”

Neil Hannon, de The Divine Comedy, que actuen avui

ESTEBAN LINÉS
 Barcelona

El grup nord-irlandès The Divine Comedy, que lidera el brillant Neil Hannon, desembarca aquesta nit al solemne escenari del Palau de la Música (21 h), dins del Festival del Mil·lenni. Versàtil i polifacètic, Hannon és un dels grans *crooners* contemporanis, i al capdavant de la banda que lidera des de fa gairebé 30 anys, és autor d'un inconfusible art-pop, caracteritzat pel seu barroquisme i un refulgent amor pel detall. Estan presentant per Espanya el seu nou àlbum *Foreverland*. Hannon, enginyós i bromista, es troba en un excel·lent estat de forma.

A vostè se'l considera com un home del Renaixement per la

pel·lícula... És la meua assignatura pendent, ho confesso.

Feia sis anys que The Divine Comedy no treia disc. Com va sorgir aquest *Foreverland*?

Bé, després del nostre anterior disc, *Bang goes the knighthood*, em vaig dedicar durant tres anys al que vostè deu considerar obres renaixentistes. Està molt bé que hi hagi gent que consideri que sé fer música i que per això m'ofereixi projectes, però el que passa és que solen ser propostes molt difícils per a mi. Per exemple, aquelles composicions per a orgue que em va encarregar al Royal Festival Hall no es pot imaginar com em van costar. I de sobte, fa tres anys, em vaig adonar que no tenia res pendent a l'agenda i vaig pensar que potser no era mala idea fer un dels meus propis àlbums.

També va aplicar-hi els mateixos criteris d'exigència?

Em vaig posar com a condició no publicar el disc fins que no estigués totalment convençut que les cançons estaven a l'altura... cosa que he procurat fer al llarg de tota la meua carrera. Confesso que soc molt perfeccionista fins que m'avorreixo, i llavors em centro en una altra cosa.

De vegades el perfeccionisme acaba en barroquisme. És aquest, el seu cas?

No veig el barroc, el barroquisme, com un defecte, com molta gent pensa. Al contrari, es pot veure com una riquesa. A mi ha estat una cosa que sempre m'ha atret, especialment a mitjan anys noranta, quan em va fascinar molt el que feia Michael Nyman.

L'obra resultant *Foreverland* és un compendi de moltes influ-

CRISTINA GALLEGO / ARXIU

Neil Hannon durant el concert en el darrer Vida Festival

ències i gustos, no?

Els meus gustos són amplis, sempre ho explico. Ravel, Fauré i Vaughn Williams d'una banda; també moltes coses de les primeres etapes del pop, música popular en el sentit literal, i, esclar, coses més recents com ara bona part de l'ona postpunk, amb gent com Joe Jackson, Elvis Costello o el pop de sintetitzadors. Tot això ja s'ha convertit en clàssic, també.

Aquesta manera de reinventar-se amb tant d'entusiasme es deu a...

...que tinc autonomia i llibertat absolutes per fer el que radicalment em ve de gust. Una cosa que més o menys he anat fent tots aquests anys però que ara he aconseguit plenament. És una situació molt curiosa que té molt a

veure amb la quantitat de coses que vas adquirint i assimilant al llarg dels anys i, paral·lelament, tenir l'obligació de voler ser sempre original.

Com són els Divine Comedy el 2017? O és més correcte dir com és el Neil Hannon actual?

Crec que *Foreverland* és una pista molt il·lustrativa. Vull dir que parla d'un lloc evocador, on pots desconnectar d'aquest ritme vital tan boig en què ens han ficat. I es refereix al reflex d'on visc plàcidament amb la meua dona al camp, al comtat de Kildare, on he trobat un equilibri entre el ritme del treball i el plaer de la vida. Miri, la veritat és que no soc antisocial, però m'atabala, i molt, viure en un món tan aparentment interconnectat i en el fons tan aïllat.●

El grup liderat pel músic nord-irlandès presenta al Festival del Mil·lenni el seu nou àlbum, *Foreverland*

diversitat de les seves obres. Faci-me'n un resum.

Uffff... no voldria avorrir-lo, però és veritat que per mi la música té moltes maneres d'expressar-se, com deu àlbums d'estudi, una composició per a orgue que vaig fer al Royal Festival Hall, un musical al West End, un parell d'òperes de cambra, peces de música coral i moltes col·laboracions amb bons amics com Ute Lemper. I cap banda sonora de

@NEM-HI

DEL 8 AL 15 DE FEBRER: AGENDA D'ACTIVITATS

DIMECRES 8

MÚSICA

THE DIVINE COMEDY AL PALAU DE LA MÚSICA

El grup d'Irlanda del Nord liderat per Neil Hannon actua aquest dimecres al 18è Festival del Mil·lenni. Després de sis anys sense treure disc, The Divine Comedy presentarà el seu últim treball, *Foreverland*, que va estrenar al mes de setembre. Aquesta banda d'indie pop es caracteritza per combinar influències de grups com The Smiths i Electric Light Orchestra, així com el pop barroc dels Beach Boys. **BARCELONA.** Palau de la Música. C/ Palau de la Música, 4-6. Dc. 8 de febrer a les 21 h. Preu: de 18 a 48 €. www.festival-millenni.com.

DIJOUS 9

TEATRE

MUSICAL 'DIRTY DANCING'

El clàssic cinematogràfic *Dirty Dancing* arriba per primer cop a Barcelona en forma de musical. Es tracta d'un dels espectacles contemporanis amb més èxit, després de superar qualsevol expectativa de la seva gira internacional. La trama explica la història de Frances "Baby" Houseman, una jove de disset anys que es troba atrapada en unes vacances avorrides al costat de la seva família. La seva sort, però, canvia quan es topa amb el famós professor de ball Johnny Castle. El millor dels 80 torna amb aquest musical ple de música i dansa que farà vibrar al públic. **BARCELONA.** Teatre Tivoli. C/ de Casp, 8. Fins al 12 de març. Preu: de 18 a 48 €. www.grupbalana.com.

DIVENDRES 10

MÚSICA

MARIA ARNAL I MARCEL BAGÉS EN CONCERT

Els guanyadors dels Premis Ciutat de Barcelona 2017 en la categoria musical actuaran aquest divendres a L'Hospitalet de Llobregat. Es tracta

MÚSICA

'EL SENYOR DELS ANELLS' AL SO DE L'OBC

L'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) interpreta aquest cap de setmana la banda sonora de *Les dues torres*, la segona pel·lícula d'*El Senyor dels Anells*. Amb el recurs wagnerià del leitmotiv portat a l'extrem –amb desenes de temes musicals associats a personatges concrets–, el compositor Howard Shore ens acompanya a la recerca de l'anell. El públic podrà escoltar la música en directe al mateix temps que es projecta la pel·lícula. Sens dubte, la millor manera de viatjar pel regne de Rohan acompanyats pel Cor Lieder Càmera, el Cor Madrigal i el Cor Infantil de l'Orfeó Català. **BARCELONA.** L'Auditori. Carrer de Lepant, 150. Divendres a les 20.30 h, dissabte a les 19 h i diumenge a les 11 h. Preu: de 10 a 58 €.

del duet compost per la cantant Maria Arnal i el guitarrista Marcel Bagés. Tots dos van ser premiats pel seu EP, *Verbena*, en el qual interpreten cants de treball d'ahir i d'avui, fandangos i cançons de bressol entre molts d'altres. Aquest projecte, que revitalitza el patrimoni oral, es podrà tornar a escoltar dins del marc del festival Barnasants. **L'HOSPITALET DE**

LLOBREGAT. Centre Cultural Barradas. Rambla de Just Oliveres, 56. Dv. 10 de febrer a les 20.30 h. Preu: 15 €. www.barnasants.com.

DISSABTE 11

MÚSICA

GRAN CONCERT PELS REFUGIATS

La nit més esperada de la campanya *Casa nostra, casa vostra* arriba

aquest dissabte amb el Gran concert per a les Persones Refugiades. Es tracta d'un gran espectacle dirigit per La Fura dels Baus que comptarà amb un gran nombre d'actuacions de personalitats del món de la música. És el cas de Joan Manuel Serrat, Lluís Llach, Manolo García o Antonio Orozco. El concert vol ser un acte per reivindicar que Catalunya és terra d'acollida. Tots els beneficis es destinaran a organitzacions que treballen en projectes de migració i refugi. **BARCELONA.** Palau Sant Jordi. Passeig Olímpic, 5-7. Ds. a les 20 h. Entrades exhaurides. El concert es retransmetrà en directe a TV3 després del Teletotip. www.casanostracasavostra.cat.

DIUMENGE 12

ESPORTS

MITJA MARATÓ FESTIVA

Aquest diumenge Barcelona acull una Mitja Marató ben especial que a la vegada serà una gran festa. Per tal de donar suport als corredors, al llarg del recorregut s'habilitaran 26 punts d'animació amb grups de música, batucades i percussionistes. D'altra banda, la corredora Florence Kiplagat, rècord del món en aquesta distància, també participarà en la cursa intentant batre la seva pròpia marca. **BARCELONA.** Sortida des del passeig de Pujades. Diumenge 12 de febrer a les 8.45 h. Inscripcions: de 24,95 a 32,50 €, fins a 12.000 participants. www.edreamsmitjabarcelona.com.

ESPECTACLE

DÀMARIS GELABERT I SAMFAINA DE COLORS

El 'Bornet de cançons' és un cicle de programació musical per a públic infantil que té lloc al Born. Se celebra el primer diumenge de cada mes i en aquesta segona edició actuarà Landry el Rumbero, Dàmaris Gelabert i Samfaina de Colors entre molts d'altres. **BARCELONA.** El Born. Pl. Comercial, 12. Diumenge a les 12 h. Entrada general 8 €, de 4 a 12 anys 4 € i gratuït de 0 a 3 anys. elbornculturairememoria.barcelona.cat.

DILLUNS 13

EXPOSICIÓ

'VISIONS SAHRAUÍS'

El Centre Cívic Pere Pruna ens proposa gaudir de l'exposició de dibuixos, poemes i fotografies sobre camps de refugiats del Sàhara. Inaugurada el 3 de febrer, aquesta mostra ens permet apropar-nos a la forma de vida dels campaments saharauís i veure aquesta situació que, després de 40 anys, encara no s'ha resolt. **BARCELONA.** Centre Cívic Pere Pruna. Carrer de Ganduxer, 130. Fins al 17 de març. De dilluns a divendres de 10 a 13 h i de 16 a 21 h. Entrada gratuïta. ajuntament.barcelona.cat/ccivics/perepruna.

DIMARTS 14

MÚSICA

DUETS MUSICALS SOLIDARIS

El dia de Sant Valentí, el Teatre Victòria acollirà el concert solidari *Amor x Amor* en què una trentena d'artistes interpretaran a duo cançons romàntiques del teatre musical. S'hi podran escoltar peces d'obres contemporànies com *Miss Saigon* o *Wicked*, així com un dels temes del darrer film d'èxit *La La Land*. Els beneficis d'aquest concert es destinaran a ISOM, una entitat que atén a infants i joves en situació de risc d'exclusió social. **BARCELONA.** Teatre Victòria. Av. del Paral·lel, 67. Dimarts 14 de febrer a les 21 h. Preu: de 15 a 18 €. www.teatrevictoria.com.

DIMECRES 15

NATURA

ACTIVITATS FAMILIARS AL DELTA DE L'EBRE

Des del 15 de febrer, MónNatura Delta de l'Ebre torna a obrir les seves portes després d'haver estat tancat per manteniment. Aquest centre està pensat per entendre i gaudir la màgia del Delta a través de l'observació dels ocells, la pesca tradicional i les salines. **AMPOSTA.** Carretera del Poblenou a les Salines, s/n. www.monnaturnaturapirineus.com.

Districtes

UNA HISTÒRIA DE CIUTAT VELLA... l'Hotel España

CÉSAR CID

► Menjador modernista de l'Hotel España, ubicat al carrer de Sant Pau.

Llits modernistes

L'arquitectura de Domènech i Montaner i una gran pintura de Casas destaquen a l'antiga fonda del carrer de Sant Pau

ANNA ROCASALVA
BARCELONA

Ple de basars, botigues de telefonia i hostals, el carrer de Sant Pau vincula dues importants artèries de la ciutat: la Rambla i la rambla del Raval. Aquesta unió entre dos mons explica l'heterogeneïtat de transeïnts que, dia i nit, converteixen aquesta via en un autèntic formiguer d'activitat. Però no gaire lluny del soroll, al número 9-11 d'aquest carrer es troba l'Hotel España, que atresora una petita joia modernista al seu interior.

«Aquest hotel té alguna cosa que t'atrau», afirma Juanita López, governanta des de fa 40 anys i que encara recorda que l'anterior majordoma li explicava com la burgesia catalana utilitzava els passadissos secrets, que unien l'Espana amb l'Hotel Oriente i el Liceu, per als seus afers particulars. «**Usaven els conductes subterranis de l'antic convent dels Pares Trinitaris Descalços, emplaçat en aquesta zona de l'extramur de la ciutat**», explica Maite Bel, coordinadora d'esdeveniments de l'Espana, concebut inicialment com a fonda el 1859.

«**Quan hi vaig entrar a treballar, l'hotel tenia només una estrella i les habitacions eren de fins a vuit llits**—continua Juanita—. **Aratenim quatre estrelles, però sempre ha man-**

tingut l'encant». Sobretot després de la seva remodelació, a càrrec de l'arquitecte Domènech i Montaner, el 1898, en què es va instal·lar un ascensor i es va incorporar l'electricitat i tots els elements modernistes que conserva. «**Com les baranes de ferro forjat amb decoració floral, els murs serigrafiats amb tons rosats o les rajoles de ceràmica vidrada amb els emblemes de diferents províncies**», afirma Bel.

Però les joies de la corona de l'Hotel España són el Saló de les Sirenes i la xemeneia d'alabastre de l'escultor del Palau de la Música, Eusebi Arnau. «**Amb els seus cinc metres d'alt per tres d'ample i les seves escultures de la dona, el nadó, l'avi i els**

gatets, aquesta xemeneia de gas és una al·legoria de la família i del pas del temps», explica la directora de l'hotel, Thais Flecha. Al Saló de les Sirenes, en canvi, quatre nereïdes juguen amb els seus cabells entre peixos del Mediterrani en un gran fresc mural atribuït al pintor Ramon Casas. Coronen la pintura unes onades inspirades en *La gran ona* de Kanagawa, del pintor japonès Hokusai, «**perquè el modernisme estava influenciat per la cultura asiàtica**», aclareix Bel. Potser aquest petit tsunami de Casas ja presagiava els estralls de la guerra civil espanyola, visibles en forma de metralla incrustada en diferents parts del saló menjador.

Menú i visites

Des del 2004, Condes Hotels gestiona l'Espana i el 2009 va emprendre la seva reforma integral, combinant un disseny modern amb la restauració d'elements modernistes. L'hotel també ofereix visites guiades i, des del 2 de febrer passat, un menú de degustació inspirat en receptes de principis de segle. «**Es diu Viatge pel modernisme i està dissenyat pel xef Martín Berasategui**», explica la directora. ≡

La barcelonesa Casa Vicens de Gaudí abrirá sus puertas al público por primera vez en 130 años

EFE

BARCELONA. La Casa Vicens de Barcelona, del arquitecto modernista Antoni Gaudí, abrirá al público el próximo otoño, convirtiéndose en el octavo edificio Patrimonio de la Humanidad de la ciudad que será visitable.

El director de la Casa Vicens, Joan Abellà, recordó ayer en la presentación del proyecto que «la

Casa Vicens fue la primera casa proyectada por Gaudí y ahora se podrá visitar por primera vez después de haber sido residencia privada durante más de 130 años».

La Casa Vicens, propiedad del banco andorrano MoraBanc, que está situada en la calle Carolines, completará la lista de los ocho edificios declarados por la Unesco como Patrimonio de la Humanidad

que abren sus puertas a los visitantes junto con la Sagrada Familia, la Casa Batlló, La Pedrera, el Park Güell, el Palacio Güell, el Palau de la Música y el Hospital de Sant Pau.

La Casa Vicens fue el primer encargo importante que recibió Antoni Gaudí cuando se licenció en la Escuela Provincial de Arquitectura de Barcelona, en 1883.

7 Febrero, 2017

Juicio y movilización independentista

Artur Mas, en el banquillo: "Yo fui el responsable de todo en el 9-N" **PÁG. 26**

Mas asume desde el banquillo ser el único responsable político del 9N

El expresidente catalán es juzgado, junto a dos exconsejeras, por desobediencia grave al Constitucional y prevaricación

AGENCIAS
BARCELONA

■ El expresidente catalán Artur Mas se declaró ayer único responsable político "de todo" el 9N, pero negó que desobedeciera al Tribunal Constitucional (TC) cuando mantuvo la consulta independentista, alegando que el alto tribunal nunca le advirtió de las consecuencias de desoírle. Mas y las exconsejeras Joana Ortega e Irene Rigau declararon ante el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC), en la primera jornada del juicio que se sigue contra ellos por desobediencia grave y prevaricación al mantener la consulta independentista del 9 de noviembre de 2014, pese a haber sido suspendida cinco días antes por el TC.

Los encausados entraron con casi media hora de retraso al TSJC, que les había citado a juicio a las 09,00 de la mañana, mientras se daban un baño de masas desde el Palau de la Generalitat hasta las puertas del Palau de Justicia, donde les arrojaron unos 40.000 manifestantes convocados por las entidades soberanistas, según la policía local de Barcelona. El retraso de Mas, Ortega y Rigau llevó al presidente del TSJC, Jesús María Barrientos, a convocar a fiscales y letrados a la sala para pedirles explicaciones por la demora, al mismo tiempo, advertirles de que, pasada media hora desde la citación, se convocaría una "vistilla" para que las partes pudieran plantear las medidas cautelares que consideraran oportunas.

PROCESO PARTICIPATIVO

Ya ante el tribunal, Artur Mas -el primer presidente de la Generalitat moderna juzgado- se negó a responder a las preguntas de la Fiscalía y de la acusación popular, ejercida por dos sindicatos policiales y por Manos Limpias. En respuesta a las preguntas de su abogado, Xavier Melero, el expresidente reconoció ser "responsable de todo" el 9N, incluidas las "directrices" que siguieron las dos exconsejeras encausadas, pero defendió que la consulta no fue un "capricho individual", sino que obedecía a un mandato "democrático" del Parlament.

Mas negó, sin embargo, cualquier "ánimo de desobedecer" al TC y recordó -haciendo suyo uno

Ortega, Mas y Rigau, sentados en el banquillo de los acusados del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña.

ALBERTO ESTÉVEZ

de los argumentos de los fiscales catalanes contrarios a querellarse por el 9N- que el alto tribunal no emitió ningún tipo de "advertencia expresa" que avisara al Govern de las responsabilidades penales en que podría incurrir en caso de desoír su suspensión, incluso cuando la Generalitat le pidió que aclarara el alcance de su orden.

Para Mas, la suspensión del 9N

LOS ENCAUSADOS
ENTRARON A LA SEDE
DEL TRIBUNAL SUPERIOR
CATALÁN CON CASI
MEDIA HORA DE RETRASO
SOBRE LA FIJADA

lo situó en la tesitura de escoger entre "obedecer el mandato parlamentario explícito" que le obligaba a mantener la votación o atender la resolución del Constitucional, que a su parecer era "imprecisa". El expresidente admitió que, en cuanto el TC vetó la consulta independentista a raíz de un recurso del Gobierno el 29 de septiembre de 2014, la Generalitat cambió el "formato"

de la votación, de forma que la administración catalana "ya no era directamente responsable" en su organización, sino que se limitaba a dar "apoyo" a los voluntarios que asumieron su ejecución.

En ese sentido, insistió en que cuando el 4 de noviembre de 2014 el TC suspendió el "proceso participativo" al que se rebajó la consulta inicialmente prevista, había una "imposibilidad material" de detener la organización del proceso participativo del 9N.

La declaración de Mas, que se explayaba en largas explicaciones a las concisas preguntas de su abogado, le valió una reprimenda del presidente del TSJC, Jesús María Barrientos, que le pidió que dejara de hacerse preguntas a sí mismo tras recordarle que, en una sala de vistas, debía limitarse a responder.

Las exconsejeras Ortega y Rigau, por su parte, se escudaron en que la ejecución del 9N quedó en manos de voluntarios tras la suspensión y han negado que presionaran a funcionarios para que facilitaran la logística de la votación.

Por el 9N, Mas afronta una pena de diez años de inhabilitación que amenaza con dificultar un posible regreso del expresident como candidato del PDeCat. ■

El Gobierno confía en el diálogo y en que impere el sentido común

La vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría, pidió que todo el mundo respete y colabore con la Justicia y subrayó que la vida de los ciudadanos no se paraliza por los procesos que afectan a sus gobernantes. La vicepresidenta, que mostró el máximo respeto del Gobierno a la Justicia y que no quiso hacer comentarios sobre la estrategia de defensa de los acusados, reiteró la oferta de diálogo a los dirigentes de Cataluña y confió en que termine imperando "el sentido común".

El ministro de Justicia, Rafael Catalá, por su parte, dijo que, "si alguien incumple la ley, tendrá enfrente toda la fuerza del Estado de derecho", pero pidió "no anticiparse" sino "confiar en el diálogo" y auguró: "No llegaremos a un escenario de conflicto".

En la misma línea, el líder del PPC, Xavier García Albiol, tachó de "cobarde" a Mas por negarse a responder a la Fiscalía mientras que el primer secretario del PSC, Miquel Iceta, defendió que el juicio del 9N demuestra el "fracaso" tanto de la Generalitat como del

Gobierno a la hora de dialogar.

La portavoz de Ciudadanos, Inés Arrimadas, afeó a Mas que se sienta "más cómodo" hablando sobre el 9N que sobre las investigaciones del "caso 3%" sobre supuesta financiación ilegal de CDC y el juicio por el expolio del Palau de la Música, que empezará en marzo y en el que CDC figura como responsable a título lucrativo.

La presidenta de la Comunidad de Madrid, Cristina Cifuentes (PP), mostró su preocupación por el "círculo" que, en su opinión, se ha montado en Cataluña. ■

El Gobierno confía en el diálogo y en que impere el sentido común

La vicepresidenta del Gobierno, Soraya Sáenz de Santamaría, pidió que todo el mundo respete y colabore con la Justicia y subrayó que la vida de los ciudadanos no se paraliza por los procesos que afecten a sus gobernantes. La vicepresidenta, que mostró el máximo respeto del Gobierno a la Justicia y que no quiso hacer comentarios sobre la estrategia de defensa de los acusados, reiteró la oferta de diálogo a los dirigentes de Cataluña y confió en que termine imperando "el sentido común".

El ministro de Justicia, Rafael Catalá, por su parte, dijo que, "si alguien incumple la ley, tendrá enfrente toda la fuerza del Estado de derecho", pero pidió "no anticiparse" sino "confiar en el diálogo" y auguró: "No llegaremos a un escenario de conflicto".

En la misma línea, el líder del PPC, Xavier García Albiol, tachó de "cobarde" a Mas por negarse a responder a la Fiscalía mientras que el primer secretario del PSC, Miquel Iceta, defendió que el juicio del 9N demuestra el "fracaso" tanto de la Generalitat como del

Gobierno a la hora de dialogar.

La portavoz de Ciudadanos, Inés Arrimadas, afeó a Mas que se sienta "más cómodo" hablando sobre el 9N que sobre las investigación del "caso 3%" sobre supuesta financiación ilegal de CDC y el juicio por el expolio del Palau de la Música, que empezará en marzo y en el que CDC figura como responsable a título lucrativo.

La presidenta de la Comunidad de Madrid, Cristina Cifuentes (PP), mostró su preocupación por el "circo" que, en su opinión, se ha montado en Cataluña. ■

PLATEA MAGAZINE

idealista

la mejor manera de comprar,
alquilar o vender una casa

[Inicio](#)

[Noticias](#)

[Críticas](#)

[Entrevistas](#)

[Opinión](#)

[Artículos](#)

[Tienda](#)

[Platea](#)

LES ARTS

TEMPORADA
2016-2017

QUARTETT

FRANCESCOINI

22 de febrer ▶ 3 de març

Liceu Òpera
Barcelona

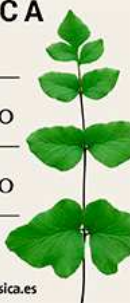
IBERMÚSICA

ABONO TRES
DESDE 140€

ABONO CUATRO
BARBIERI
DESDE 190€

ABONO CUATRO
ARRIAGA
DESDE 205€

Más información en www.ibermusica.es

Críticas

CONCIERTO POR LOS 30 AÑOS DE LA CAPELLA DE MINISTRERS

✍ Escrito por [Diego A. Civilotti](#)

📅 Publicado: 04 Febrero 2017

MEMENTO MORI

Barcelona. 30/1/17. Palau de la Música Catalana. Llibre Vermell de Montserrat. Lluís Vich Vocalis. Escolanía de Ntra. Sra. de la Desamparados. Elia Casanova, soprano. Jordi Ricart, barítono. Capella de Ministrers. Dirección: Carles Magraner.

MÁS CRÍTICAS

- "Rigoletto" en Oviedo con Damián del Castillo, Cristina Toledo y Vincent Romero
- "Festival Mozart" con la Orquesta OBC, Jan Willem de Vriend y Giuliano Carmignola
- Rinaldo Alessandrini y el Concerto Italiano interpretan "L'Orfeo" de Monteverdi en L'Auditori de Barcelona
- Kirill Petrenko dirige "Der Rosenkavalier" en la Bayerische Staatsoper de Múnich
- Recital de Carol García y Rubén Fernández Aguirre en el Teatro de la Zarzuela

MÁS NOTICIAS

- Fallece José Luis Pérez de Arteaga
- La Chicago Lyric Opera presenta su temporada 2017/2018
- La caída de un telón justifica las reparaciones en la caja escénica del Liceu
- La alta costura de Valentino y el cine de Sofia Coppola se reúnen en "La traviata" de Les Arts

Los 30 años que celebró en el Palau la Capella de Ministrers, fundado y dirigido por Carles Magraner, lucen vital sabiduría de un conjunto que ha recuperado y recorrido intensa y extensamente un repertorio de música antigua de la contar con una trayectoria de referencia. En este caso, para la ocasión señalada eligieron una interpretación fresca y pe *Vermell* de Montserrat: el emblemático código de finales del siglo XIV que la historia ha recubierto de una pátina de sol más lejos del impulso original, puesto que su repertorio nació destinado a “regular” en cierto modo los cantos y danz de los peregrinos que acudían a Montserrat, tanto por la noche mientras velaban en la iglesia como de día en la plaza debido a que “allí sólo deben cantarse canciones honestas y devotas” y según sigue diciendo la nota explicativa del can utilizarse honesta y moderadamente para no estorbar a quienes perseveran en sus oraciones y devotas meditaciones”.

El conjunto valenciano ofreció un programa de espíritu circular, pues la muerte fue la protagonista tanto en e denominado *Contrafactum de Morella* “Morir, frares, nos cové” procedente del Convento de San Francisco de Morella - tanto al *Llibre Vermell*– como en el final, con el virelai “Ad mortem festinamus” que cierra el manuscrito monserratino. es un simple capricho, puesto que el *Contrafactum de Morella* no es más que una versión de la misma fuente de la composición del *Llibre Vermell*, el poema del siglo XIII “Contemptus mundi”. La Capella de Ministrers eligió una lect festivo para el *Introito sobre el Contrafactum de Morella* al que se agregó el llamativo sonido del añafil en manos c Martínez. El enlace entre esta y la solemnidad de “O virgo splendens” fue muy afortunado, y el sonido de la campana c que separaba las frases, dio lugar a la intervención al unísono del Lluís Vich Vocalis aún desde fuera del escenario: un proyección que tuvo en este pasaje su mejor momento con la primera de las piezas del *Llibre Vermell*: “O virgo splenden mariana escrita en la forma de “çaça”, en notación cuadrada y con una aparente sencillez que esconde una difícil lectura al unísono del coro le siguió la respuesta de Carles Magraner –brillante en sus intervenciones y en una direcció enérgica favorecida por la intencionalidad y carácter con la que iniciaba las piezas desde la viola da gamba– que dio pa a dos voces de este espléndido cánon o “çaça”, una de las composiciones más interesantes de esta miscelánea: interesantes entre las voces y un cautivador efecto de reverberación. La soprano Elia Casanova y el barítono Jo contenidos en el inicio, terminaron ofreciendo un meritorio equilibrio y gran claridad en las líneas para poder apreciar homogénea de Casanova y la abundancia de los graves de Ricart –amén de su vis dramática en la lectura de textos, tai en el caso de “Morir, ffrases, nos convé/ mas no sabets la hora...”– redondearon una buena noche. Más discreto fue el d Escolanía de Ntra. Sra. de los Desamparados, particularmente en un “Stella Splendens” algo inestable. Por su part Ministrers, en la que podemos subrayar el desempeño de Juan M. Rubio con la zanfona, derrochó momentos d especialmente en una compacta y noble versión de “Los set gotx recomptarem” o en una delicada “Imperayritz de la ci

Carles Magraner terminó agradeciendo al Palau la acogida, y elogiando el *Llibre Vermell* como una de esas composici uno siempre descubre algo nuevo cada vez que vuelve a ella. *Ad mortem festinamus, peccare desistamus*. Recordem morir, para preguntarnos si tendremos treinta años más para disfrutar de trabajos como el de la Capella de Ministrers: nuestro repertorio, o debemos seguir dejando que sean los turistas los que se acerquen fortuitamente a disfrutar celebrarlo.

Compartir

Twitter

Palau de la Música Capella de Ministrers Carles Magraner